

Arrest

nr. 109 587 van 11 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 5 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat V. MEULEMEESTER en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn van Malinké afkomst. U bent geboren te Monrovia, Liberia. Toen de eerste Liberiaanse burgeroorlog uitbrak bent u, samen met uw moeder naar Guinee teruggekeerd. Uw vader is in Liberia gebleven. U heeft sindsdien niets meer van hem vernomen. U bent samen met uw moeder naar Conakry gegaan, gemeente Matoto, wijk Tanènè en u bent bij (H.F.C.) gaan wonen. Ze is geen familie van u, maar ze heeft jullie in haar huis opgenomen. U was toen ongeveer twee jaar. Uw moeder is overleden in 1997, tijdens de bevalling van uw halfzus (F.M.). De vader van uw halfzus is echter verdwenen na het overlijden van uw moeder. U en uw zus zijn bij (H.F.C.) blijven wonen. Toen (H.F.C.) ziek werd, ze is overleden aan kanker, heeft ze een man voor u geregeld. U bent met (F.B.) gehuwd in 2004. Jullie waren verliefd en hadden samen een goed huwelijk.

U woonde samen met uw man, uw halfzus, uw kinderen en de broer van uw man, Mory, zijn drie vrouwen en kinderen in het huis van uw man in de wijk Tanènè. U heeft twee kinderen met uw man; Ibrahim, geboren in 2011 en Mamady, geboren in 2005. Uw man is overleden in juni 2011, ten gevolge van een hartstilstand. Hij heeft zijn jongste zoon nooit gezien. Mory, de broer van uw man, wilde met u trouwen en wilde de documenten van het huis van uw man, de documenten van zijn handel en het geld. Mory is soldaat en heeft een probleem met alcohol en drugs. U weigerde met hem te trouwen omdat u niet van Mory hield en omdat u ook wist dat Mory niet van u houdt. Mory heeft u tweemaal gevraagd om te trouwen. U heeft steeds geweigerd. Hij heeft u vervolgens slecht behandeld. In augustus 2011 heeft hij heet water over u gegooit en in januari 2012 heeft hij u met een mes verwond. U kreeg geen geld van Mory om eten te kopen waardoor u gedwongen werd om te poetsen en kleding te wassen bij de burens. Mory wilde echter niet dat u buiten ging. In augustus 2012 kwam het nogmaals tot een confrontatie. Deze keer bedreigde hij u met een wapen. U was zeer bang en besloot om die nacht te vluchten naar uw vriendin, (F.C.) die in Matoto woonde. U nam uw jongste zoon mee en liet uw oudste zoon en uw halfzus bij Mory en zijn vrouwen achter. U bent bij uw vriendin, (F.C.), gedurende drie weken ondergedoken. De vriend van uw vriendin, Frank, heeft u geholpen om een paspoort te bekomen en heeft uw reis gepland. Op 21 augustus 2012 heeft u het vliegtuig in Guinee genomen richting België, alwaar u 's anderdaags bent toegekomen. Diezelfde dag vroeg u asiel aan. U heeft maandelijks contact met uw vriendin (F.C.). Ze heeft de overlijdensakte van uw man naar België gestuurd en heeft u geïnformeerd dat uw halfzus werd weggestuurd uit het huis waar Mory woont. Uw oudste zoon is in het huis achtergebleven.

U legt ter staving van uw asielaanvraag volgende documenten voor: de overlijdensakte van uw man opgemaakt door het ziekenhuis 'Ignace Deen', niet gedateerd, niet ondertekend; een medisch attest opgemaakt door dr. (H.), dd 24/10/2012, waaruit blijkt dat u besneden bent, type 2; een medisch document waaruit blijkt dat u littekens heeft, opgemaakt door dr. (V.), dd 09/10/2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u uw schoonbroer Mory (F.) vreest (zie gehoor CGVS, p 13) omdat u niet met hem wil trouwen en omdat u de documenten van het huis van uw overleden man niet aan hem kon geven (zie gehoor CGVS, p 10).

Gezien de afwezigheid van elk tastbaar begin van bewijs, berust de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag enkel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen dienaangaande echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat Mory u tweemaal ten huwelijk heeft gevraagd.

Indien Mory effectief met u wenste te trouwen en indien hij werkelijk zo gevaarlijk en innemend is, is het weinig waarschijnlijk dat hij u twee keer heeft gevraagd om met u te trouwen en dat u het huwelijk steeds heeft kunnen tegenhouden. (zie gehoor CGVS, p 23) Bovendien verklaart u dat het in Guinee vaak voorkomt dat de broer van de overleden man met de weduwe trouwt. (zie gehoor CGVS, p 17) Het is dus niet uitzonderlijk dat Mory u ten huwelijk heeft gevraagd. U verklaart dat het een traditie is in Afrika maar u kan geen bijkomende informatie verschaffen over deze traditie (zie gehoor CGVS, p 17) Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat een leviraatshuwelijk wordt aangegaan om de kinderen en de goederen van de overleden man binnen de familie van de man te houden (zie SRB 'Guinee – Les pratiques du lévirat et du sororat', juli 2012, p 9) Het is verwonderlijk dat u deze link niet zelf heeft gelegd met de traditie die inderdaad wel aanwezig is in Guinée en dat u deze traditie niet in die zin kan verklaren.

Vervolgens is het opmerkelijk dat Mory u slechts tweemaal ten huwelijk heeft gevraagd en dit niet lang nadat hij u de eerste keer ten huwelijk had gevraagd. (zie gehoor CGVS, p 23) Ook hier is het niet overtuigend dat Mory u slechts twee keer en snel achter elkaar ten huwelijk vraagt maar dat u wel gedurende een jaar samen in hetzelfde huis blijft wonen.

Bovendien is het op zijn minst zeer vreemd dat u tot op heden **niet weet waar de documenten van het huis zijn**, die uw problemen met Mory hebben veroorzaakt. (zie gehoor CGVS, p 10).

Enerzijds verklaart u hier echter dat Mory deze heeft genomen (zie gehoor CGVS, p 9) en anderzijds zegt u dat u niet weet waar ze zijn. (zie gehoor CGVS, p 10) Wanneer de protection officer u vraagt waarom Mory u bleef mishandelen, antwoordde u dat hij dit omwille van de documenten deed. (zie gehoor CGVS, p 24) Indien Mory daadwerkelijk de documenten in zijn bezit zou hebben, is dit niet in overeenstemming met uw verklaring waarom hij u bleef mishandelen.

Daarbij is het ook zeer opmerkelijk dat u, noch de broer van uw man wisten waar deze belangrijke documenten werden bewaard. U beweert dat u heeft gehoord dat uw man aan iemand vertelde dat deze in een bank zijn. Wanneer u werd gevraagd aan wie uw man dit vertelde, kan u hier echter geen antwoord op geven. Bovendien weet u ook niet in welke bank uw man zijn documenten bewaarde en weet u alleen te zeggen dat het 'in de stad is'. (zie gehoor CGVS, p 16-17) Het is onverklaarbaar dat u niet weet waar de documenten tot op de dag van vandaag zijn en dat u blijkbaar geen inspanningen heeft ondernomen om deze documenten te lokaliseren vooral omdat u weet dat uw kinderen het huis van uw overleden man zouden erven en dat het voor hen dus ook zeer belangrijk is dat ze over deze documenten beschikken. (zie gehoor CGVS, p 9 -10)

Bovendien is het verwonderlijk dat u niet meer weet over de **periode waarin uw man ziek** was. U kunt bijvoorbeeld niet zeggen hoelang hij ziek was, wanneer hij naar het ziekenhuis ging of hoeveel dagen hij werd gehospitaliseerd. (zie gehoor CGVS, p 18). Bovendien kan er van uw man worden verondersteld dat hij de nodige stappen zou nemen zodat u en uw kinderen, wanneer hem iets zou overkomen een zekere toekomst zouden hebben. Vooral omdat u beweert dat u een goed huwelijk had, is het verwonderlijk dat uw man u niet beter heeft geïnformeerd over zijn nalatenschap. Hij is immers niet aan een plotse dood gestorven en is zelfs enkele tijd gehospitaliseerd. Uw zeer beperkte kennis met betrekking tot de ziekte en de dood van uw man en het feit dat u door uw man niet beter werd geïnformeerd, laat verder twijfels rijzen over uw asielrelaas.

Na de dood van uw man, in juni 2011, heeft u nog **tot augustus 2012 in het huis van uw overleden man, samen met Mory, gewoond**. U heeft nog ruim een jaar met Mory in hetzelfde huis gewoond en dit nadat u hem tweemaal heeft afgewezen. Het is op zijn minst opmerkelijk dat u nog gedurende zo een lange periode daar heeft gewoond, rekening houdende met het feit dat Mory en u al geen vrienden waren, zelfs toen uw man nog in leven was.

Er dient ook opgemerkt te worden dat u **uw oudste zoon en uw halfzus bij Mory heeft achtergelaten** en dat u alleen uw jongste zoon heeft meegenomen. (zie gehoor CGVS, p 10-11) Uit uw verklaringen blijkt echter dat u, toen u bij uw burens ging poetsen of wassen, u uw kinderen bij uw buurvrouw achterliet en ook uw halfzus niet in uw huis alleen wilde achterlaten omdat ze anders zou worden mishandeld. (zie gehoor CGVS, p 22 – 23) Indien de situatie zo ernstig zou zijn dat u uw kinderen niet kan achterlaten in uw huis gedurende uw werkdag, is het ongeloofwaardig dat u uw oudste zoon en halfzus daar wel achterlaat wanneer u beslist om te vluchten en dat u geen poging heeft ondernomen om hen daar weg te halen.

U verklaarde bovendien dat u de **grenscontrole in de luchthaven van Brussel-Nationaal** doorgekomen bent terwijl Frank alle documenten had en bij elke controle de documenten gaf. U stelde vervolgens de documenten niet in handen te hebben gehad (zie gehoor CGVS, p 12). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat iedere passagier, op individuele wijze, wordt gecontroleerd en zeker wanneer er niet-Europese minderjarige kinderen bij zijn betrokken. (zie SRB 'General – Procédure de contrôle frontalier à l'aéroport de Bruxelles-National (ressortissants non européens), Cedoca, 2012, p 3) Ook is het merkwaardig dat u blijkbaar niet weet of u al dan niet een tussenlanding maakte tijdens de vlucht van Conakry naar Brussel (zie gehoor CGVS, p. 12). Deze vaststellingen laten toe te concluderen dat uw verklaringen betreffende de manier waarop u naar België bent gekomen, en die een rechtstreeks gevolg zou zijn van de problemen die u verklaarde te hebben gehad in Guinée, niet geloofwaardig zijn.

De door u **neergelegde documenten** kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. U legt een medisch attest voor dat staat dat u littekens vertoont. Dit medisch attest is echter gebaseerd op uw verklaringen en vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u deze verwondingen heeft opgelopen. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan, rekening houdende met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak

van de opgelopen verwondingen, doch een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden bepalen waarin deze werden opgelopen. Derhalve kan het bijbrengen van dit medisch attest, zonder dat deze gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen, op zich niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen herstellen. U legt ook een medisch attest op uw naam voor (dd 24/10/2012 door dr. (H.)) dat aantoonde dat u besneden bent type 2, hetgeen niet wordt betwist. Gezien u deze traditionele praktijk van besnijdenis reeds heeft ondergaan, kan u om deze reden geen internationale bescherming meer worden verleend. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier, dat er in Guinee geen sprake is van herbesnijdenis van een vrouw die het voorwerp was van een besnijdenis van type 2. Derhalve zijn er goede redenen om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. (zie SRB, "Guinée – Les Mutilations Génitales Féminines (MGF)", mei 2012, update augustus 2012, september 2012, april 2013, Cedoca, p 12-13) De overlijdensakte van uw man is niet ondertekend of gedateerd, wat reeds ernstige vragen doet rijzen bij de authenticiteit ervan. Dergelijk document, zelfs een 'originele' versie ervan, is ook eenvoudig op te stellen met wat tekstverwerking en een te laten fabriceren naamstempel. U verklaart tevens dat u het document heeft verkregen via uw halfzus en uw vriendin. Uw halfzus heeft het document uit uw handtas genomen, die u had achtergelaten in uw huis. (zie gehoor CGVS, p 11) Het is vreemd dat u alleen aan uw vriendin vraagt om de overlijdensakte op te sturen dat dat u er niet aan zou gedacht hebben om ook uw identiteitskaart op te sturen. (zie gehoor CGVS, p 11) U geeft daarnaast ook aan dat Mory uw halfzus uit het huis heeft gezet. (zie gehoor CGVS, p 7) Hij zou dit deze maand (nvdr april 2013) hebben gedaan. Bovendien zou hij uw vriendin Fanta ook hebben bedreigd bij haar thuis en zou hij hebben geschoten, uw vriendin heeft u dit vermeld toen ze uw brief verstuurde (nvdr de brief is verzonden op 15/03/2013) Gezien u reeds sinds 21 augustus 2012 uit Guinee bent vertrokken en hiervoor drie weken bij uw vriendin ondergedoken leefde en Mory u daar niet heeft gezocht, is het bizar dat hij uw halfzus, 8 maand na uw vertrek het huis uitzet en dat hij uw vriendin pas na een zevental maand zou vinden. Indien Mory u werkelijk zou zoeken, is het niet geloofwaardig dat het zo lang zou duren alvorens hij dergelijke actie onderneemt.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Met betrekking tot de algemene situatie in Guinee kan het volgende worden vastgesteld:

Guinee werd eind 2012 en begin 2013 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en ander vergelijkbare daden. Er werden inderdaad schendingen van de mensenrechten begaan door de politie van Guinee, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen, door de organisatie van parlementsverkiezingen. Geen enkele van de geraadpleegde bronnen haalt echter het bestaan aan van een gewapend conflict. Het is echter aan de verschillende politieke actoren om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een vreedzaam klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met een situatie van willekeurig geweld en dat men er eveneens op dient te wijzen dat er geen enkele gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er op dit moment in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", april 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster is het niet eens met de motieven van de bestreden beslissing. Blijkens een lezing van het verzoekschrift uit zij inhoudelijke kritiek op deze motieven, zodat wordt aangenomen dat verzoekster zich baseert op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster voert aan dat de praktijk waarbij zij gedwongen wordt om tegen haar vrije wil te huwen met een man die zij niet graag ziet, die meer dan tien jaar ouder is en die reeds het bed deelt met andere vrouwen, ronduit strijdig is met haar fundamentele mensenrechten, zeker nu zij hiervoor geen bescherming kan genieten in haar land van herkomst. Blijkens de informatie van verweerder in het administratief dossier komt de praktijk van gedwongen huwelijken in Guinee nochtans vaak voor. Uit deze informatie blijkt tevens dat een weduwe dient te hertrouwen met de jongere broer van de overleden echtgenoot. In geval van weigering verliest zij het hoederecht over haar kinderen, wordt zij uit de woning van haar overleden echtgenoot gejaagd en worden diens bezittingen ingenomen door de broer van de overledene, hoewel zij aan die kinderen toekomen.

Verder meent verzoekster dat het ronduit misleidend is om te stellen dat zij geen enkel probleem zou hebben gehad met Mory omdat zij nog één jaar in de woning van haar echtgenoot is blijven wonen. Zij verklaarde immers dat haar verblijf bij Mory na de dood van haar echtgenoot onmenselijk was. Zij werd meermaals mishandeld middels heet water en messteken en kreeg bovendien geen geld voor eten en drinken. Ter staving van de mishandelingen maakte zij een medisch attest over. Wegens een gebrek aan een sociaal vangnet kon verzoekster echter niet de woning eerder verlaten en is zij slechts gevlucht op het ogenblik dat het aanhoudende geweld ondraaglijk geworden was, met name op het ogenblik dat Mory haar opnieuw zou bewerken met messteken. Verzoekster verwijst ook nog naar de informatie van verweerder in het administratief dossier.

Waar de bestreden beslissing stelt dat het zeer vreemd is dat verzoekster tot op heden niet weet waar de documenten van het huis zijn, die haar problemen met Mory hebben veroorzaakt, voert verzoekster aan dat Mory haar mishandelde omdat hij dit leuk vond, omdat hij de bezittingen van haar echtgenoot wou inpalmen en omdat hij macht wou uitoefenen.

Betreffende het achterlaten van haar oudste zoon en halfzus bij Mory, stelt verzoekster dat van zodra iemand de mogelijkheid heeft om te vluchten omdat haar eigen leven in gevaar is, zij dat ook doet ook al betekent dit dat hiervoor zware offers moeten worden gemaakt. Bovendien is verzoeksters oudste zoon acht jaar oud en blijkt uit verweerders informatie in het administratief dossier dat als de kinderen jonger dan zeven jaar die met de moeder zijn vertrokken na het overlijden van haar echtgenoot, ouder worden dan zeven jaar op elk ogenblik door zijn familie kunnen ontnomen worden.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoekster erop wijst dat Mory meer dan tien jaar ouder is, dient opgemerkt dat haar eerste echtgenoot volgens haar verklaringen zeker ouder dan 50 jaar was en dat zij toch op elkaar verliefd waren en een goed huwelijk hadden (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 8). Verder is het niet aannemelijk dat Mory verzoekster na het overlijden van haar eerste echtgenoot slechts twee maal en snel achter elkaar ten huwelijk vraagt, terwijl zij wel gedurende een jaar samen in hetzelfde huis blijven wonen (gehoorverslag CGVS, p. 23). Aangezien verzoekster Mory voorstelt als een gevaarlijke, agressieve alcoholist en drugsverslaafde (gehoorverslag CGVS, p. 17, 24, 25 en 26), kan verwacht worden dat hij gedurende dat jaar meerdere pogingen zou doen om verzoekster tot een huwelijk te dwingen, zelfs al zou dit huwelijk enkel plaatsvinden met het oog op het verwerven van de bezittingen van zijn overleden broer. Dat verzoekster erin slaagde het huwelijk met Mory steeds tegen te houden en dit zonder dat zij het hoederecht over haar kinderen verloor of uit het huis werd verjaagd, wijst erop dat het vermeende huwelijksvoorstel niet zo "gedwongen" overkomt als verzoekster laat uitschijnen.

Waar verzoekster stelt dat het ronduit misleidend is om te stellen dat zij geen enkel probleem zou hebben gehad met Mory omdat zij nog één jaar in de woning van haar echtgenoot is blijven wonen, dient opgemerkt dat de bestreden beslissing nergens stelt dat zij gedurende dit jaar geen enkel probleem gehad zou hebben met Mory. Het is echter wel opmerkelijk dat verzoekster nog een jaar gewacht heeft alvorens te vluchten. Dat verzoekster niet in de gelegenheid was de woning eerder te verlaten omdat zij geen beroep kon doen op een sociaal vangnet, wordt tegengesproken door verzoeksters verklaringen op het CGVS dat zij een aantal keren de hulp heeft ingeroepen van een buurvrouw (gehoorverslag CGVS, p. 13-14) en door het feit van een asielaanvraag te doen in een voor haar onbekend land als België. Bovendien ziet de Raad niet in waarom verzoekster pas in augustus 2012 plots wel naar haar vriendin (F.C.) kon vluchten om te ontkomen aan de mishandelingen van Mory.

Betreffende de documenten van het huis van haar overleden echtgenoot stelt verzoekster in haar verzoekschrift het volgende: *"Ten onrechte stelt het CGVS dat Mory geen enkele reden had om verzoekster te mishandelen omdat hij de documenten van de eigendom van haar echtgenoot zou hebben gehad. Echter, verzoekster verklaarde dat hij haar mishandelde omdat hij dit leuk vond, omdat hij de bezittingen van haar man wou inpalmen, omdat hij macht wou uitoefenen."* Er dient echter te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing het volgende stelt aangaande de voormelde documenten: *"Bovendien is het op zijn minst zeer vreemd dat u tot op heden **niet weet waar de documenten van het huis zijn**, die uw problemen met Mory hebben veroorzaakt. (zie gehoor CGVS, p 10). Enerzijds verklaart u hier echter dat Mory deze heeft genomen (zie gehoor CGVS, p 9) en anderzijds zegt u dat u niet weet waar ze zijn. (zie gehoor CGVS, p 10) Wanneer de protection officer u vraagt waarom Mory u bleef mishandelen, antwoordde u dat hij dit omwille van de documenten deed. (zie gehoor CGVS, p 24) Indien Mory daadwerkelijk de documenten in zijn bezit zou hebben, is dit niet in overeenstemming met uw verklaring waarom hij u bleef mishandelen."*, hetgeen niet overeenstemt met wat verzoekster hieromtrent in haar verzoekschrift beweert. Bovendien voert verzoekster geen verweer tegen de vaststelling in de bestreden beslissing dat het onverklaarbaar is dat verzoekster tot op vandaag niet weet waar de documenten zijn en blijkbaar geen inspanningen heeft geleverd om de documenten te lokaliseren. Deze vaststelling omtrent een essentieel element van haar relaas moet dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Waar verzoekster stelt dat zij vluchtte omdat haar eigen leven in gevaar was en dat daarvoor soms grote offers nodig zijn, *in casu* het achterlaten van haar oudste zoon en halfzus, merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekster geen poging heeft ondernomen om haar oudste zoon en halfzus achteraf bij Mory weg te halen. Dat haar oudste zoon momenteel acht jaar oud is geworden en dus door de familie van haar overleden echtgenoot op elk ogenblik aan haar ontnomen kan worden, doet hieraan geen afbreuk. Verzoekster verklaarde immers dat Frank alles geregeld en betaald heeft voor haar vlucht naar België (gehoorverslag CGVS, p. 13), zodat niet kan worden ingezien waarom verzoekster zelfs geen poging onderneemt om haar oudste zoon en halfzus bij Mory weg te halen.

De Raad merkt op dat verzoekster geen verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de door haar neergelegde documenten, alsook dat het niet aannemelijk is dat zij niet méér weet over de periode waarin haar eerste echtgenoot ziek was en dat haar verklaringen over de manier waarop zij naar België is gekomen, niet geloofwaardig zijn. Deze vaststellingen moeten dan ook als vaststaand beschouwd worden.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster in haar verzoekschrift niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven zijn pertinent en correct, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar asielrelaas, toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (zie map 'Landeninformatie'), blijkt dat Guinee in 2012 en begin 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld en er is geen gewapende oppositie in het land. Verzoekster brengt geen stukken bij waaruit zou kunnen blijken dat deze informatie onjuist of achterhaald is. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS